

syn til, at de elektriske Baner ikke komme til at ligge lige op til en Statsbane.

Naar Udvalgets Flertal med Hensyn til Randers—Aarhus-Banen har foreslaaet ikke blot Længdebanen, men ogsaa har højet Stednavne til, saa er det for at være sikker paa, at denne Bane, som maaske bliver bygget af et udenlandsk Selskab, ikke bliver lagt uheldigt for Beboerne, hvad de ikke kunne være tjente med. Derfor have vi betegnet Banens Gang. Men skulle vi have Gavn af denne Bane, maa vi absolut have en Stikbane fra Ølst til Hornslet, for det gælder ikke blot om at faa denne elektriske Bane forsøgt, hvad Kommissionen foreslaar, og hvad Ministeren ogsaa anser for ønskeligt, hvorfor han stiller sig venligt overfor Forslaget, men vi maa ogsaa tænke paa at hjælpe de lokale Interesser paa Egnen der. Det er da en ganske fejl Betragtning, der gøres gældende, ret stærkt fra den højtærede Minister, men endnu stærkere fra Statsbanerne, at denne Bane fra Hornslet til Ølst vil blive en Rovbane. De trænge til en Bane der. En Kommune som Aarslev—Hørning bød i sin Tid 130,000 Kr. til en Dampbane, men den forbigaar man. Naar jeg derimod spørger rundt om, hvad alle de andre Kommuner have ydet i Tilskud, saa hører man, at f. Eks. Nykøbing har budt 60,000 Kr., og det regner man allerede for stort, og andre Kommuner have betalt 60—70—80,000 Kr. Men her ligger altsaa en Kommune, der i sin Tid har tilbudt at give 130,000 Kr., og nu vil man ganske forbigaa den med Bane. Det er ganske uretfærdigt. Derfor maa denne Bane føres igennem sammen med den anden, for ellers afskære vi foruden Aarslev—Hørning, der vilde give 130,000 Kr., tillige Lemmer, Lime, Skjærring, Mygind og flere Byer, og de uheldigst stillede af dem vedblive at beholde deres 1½—2 Mil til Banen. Det kunne vi ikke gøre, naar de forlange en Bane, og de ikke skulle have Tilskud.

Hvad Konkurrencen med Statsbanerne angaar, vil jeg sige, at vi Folk fra Egnen kende det bedre, og jeg er vis paa, at det ærede Medlem for Hornslet (N. P. Jensen), der dog ikke kender Forholdene saa godt som jeg, vil give mig Ret i, at de Folk, der bo ude paa Strækningen Vest for Hornslet og Mørke, saa godt som aldrig tage til Hornslet eller Mørke for at komme til Randers; de køre med Dagvogn — der gaar nemlig hver eneste Lørdag 2 Dagvogne fra Mørke Station til Randers. Og de Folk, der bo længere borte, køre ikke

ind til Hornslet for at køre til Ryomgaard, de tage over Allingaebro for at komme til Randers. I sin Tid var Banen fra Aarhus til Ryomgaard behagelig for Aarhus, men den var nærmest noget af en Rovbane for Randers; det skal jeg dog nu ikke komme ind paa, men den Befolkning, der er knyttet til Randers og skal ind til Randers, bruger saa godt som ikke den nuværende Bane. Ville de til Aarhus, saa kunne de køre med den ny Bane fra Ryom. Fra Lime, Lemmer, Skjærring og flere andre Byer vil man tage til Hornslet og saa køre videre med Statsbanen til Aarhus. Jeg vil ikke være med til at skabe en stærk Konkurrence med Statsbanen. Det er ikke blot Ministerens Pligt at vaage over Statsbanens Interesser, det er ogsaa Rigsdagens Pligt, og naar derfor jeg, som er lokal kendt, mener, at denne Bane ikke er nogen Konkurrencebane, men maa anses for at være en Fødebane, saa synes jeg, at man ogsaa maatte kunne stole derpaa og gaa med til at vedtage denne Bane. For øvrigt kunne jo næsten alle Baner blive Statsbaner. Naar vi i sin Tid skulde rejse fra Slagelse til Næstved, skulde man om ad Roskilde, og Slagelse—Næstved-Banen blev altsaa en Rovbane. Banen fra Kværkeby til Køge bliver paa en Maade ogsaa en Rovbane, idet man nu, naar man skal fra Køge til Ringsted, skal over Roskilde. Jeg vil slet ikke tale om Kystbanen, det er ogsaa en stærk Konkurrencebane, og saaledes have vi bygget mange Konkurrencebaner. Naar nu vi deroppe ikke forlange noget Tilskud, men kun ønske at faa Lov til selv at bygge Banen, saa synes jeg ikke, man burde se saa smaat paa det, det haaber jeg ikke, at Tinget vil gøre; jeg haaber, at det vil følge os.

Ogsaa de andre elektriske Baner i Randers-Egnen, den gennem Rougsø Herred og den fra Mellerup, som Ministeren har tiltraadt, ere absolut Fødebaner. Men saa er der en Betragtning, jeg vil gøre gældende, og det er, at skal den Egn være Forsøgsobjekt med Hensyn til elektriske Baner, saa maa vi have Sikkerhed paa anden Maade. Nu havde den højtærede Minister nogen Betænkelighed ved Forsøget, og jeg er ogsaa paa en Maade noget ængstelig for, hvordan det falder ud. Hvis det skulde vise sig, at man ikke kunde gennemføre et elektrisk Baneanlæg, burde de have Sikkerhed for, at de kunne faa en Dampbane. Jeg har imidlertid det Haab, at det skal lykkes at faa en elektrisk Bane, fordi vi ude i vor Egn ikke